

P. VERGILI MARONIS

tende; doli circum haec demum frangentur inanes. 400
 ipsa ego te, medios cum sol accenderit aestus,
 cum sitiunt herbae et pecori iam gratior umbra est,
 in secreta senis ducam, quo fessus ab undis
 se recipit, facile ut somno adgrediare iacentem.
 uerum ubi correptum manibus uinclisque tenebis, 405
 tum uarie eludent species atque ora ferarum.
 fiet enim subito sus horridus atraque tigris
 squamosusque draco et fulua cervice leaena,
 aut acrem flammae sonitum dabit atque ita uinclis
 excidet, aut in aquas tenuis dilapsus abibit. 410
 sed quanto ille magis formas se uertet in omnis
 tam tu, nate, magis contende tenacia uincla,
 donec talis erit mutato corpore qualem
 uideris incepto tegeter cum lumina somno.'

Haec ait et liquidum ambrosiae defundit odorem, 415
 quo totum nati corpus perduxit; at illi
 dulcis compositis spirauit crinibus aura
 atque habilis membris uenit uigor. est specus ingens
 exesi latere in montis, quo plurima uento
 cogitur inque sinus scindit sese unda reductos, 420
 deprensus olim statio tutissima nautis;
 intus se uasti Proteus tegit obice saxi.
 his iuuenem in latebris auersum a lumine Nympha
 conlocat, ipsa procul nebulis obscura resistit.
 iam rapidus torrens sitientis Sirius Indos 425
 ardebat caelo et medium sol igneus orbem
 hauserat, arebant herbae et caua flumina siccis
 faucibus ad limum radii tepefacta coquebant,
 cum Proteus consueta petens e fluctibus antra